

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 118/12
Λουξεμβούργο, 20 Σεπτεμβρίου 2012

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-52/12 R
Ελλάδα κατά Επιτροπής

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία διατασσόταν η ανάκτηση 425 εκατομμυρίων ευρώ από τους Έλληνες γεωργούς

Τον Ιανουάριο 2009, ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) –δημόσιος οργανισμός ασφαλίσεως των γεωργικών εκμεταλλεύσεων έναντι ζημιών οφειλομένων σε φυσικούς κινδύνους– κατέβαλε στους Έλληνες γεωργούς αντισταθμίσεις ύψους 425 εκατομμυρίων ευρώ για ζημιές που προκλήθηκαν, το 2008 και το 2009, από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Πληροφορηθείσα τα μέτρα αυτά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χαρακτήρισε τις πληρωμές αυτές παράνομες κρατικές ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά με απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου¹. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών από τους δικαιούχους.

Στις 8 Φεβρουαρίου 2012, η Ελληνική Δημοκρατία άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση αυτής της απόφασης. Με χωριστό δικόγραφο, της 18ης Μαΐου 2012, το εν λόγω κράτος μέλος κατέθεσε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης της Επιτροπής μέχρι να εκδοθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου επί της προσφυγής.

Με τη διάταξή του της 19ης Σεπτεμβρίου 2012, **ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε η Ελληνική Δημοκρατία**, κρίνοντας ότι συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ότι δηλαδή η αίτηση είναι, εκ πρώτης όψεως, δικαιολογημένη από πραγματικής και νομικής απόψεως (*fumus boni juris*) και ότι έχει τον χαρακτήρα του επείγοντος.

Ο Πρόεδρος έκρινε ότι **οι προβληθέντες από την Ελληνική Δημοκρατία λόγοι είναι αρκούντως εύλογοι και σοβαροί ώστε να δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, από πραγματικής και νομικής απόψεως** (*fumus boni juris*), τη μη εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής.

Σχετικώς, εκ πρώτης όψεως, κρίνεται ότι το ποσό των 425 εκατομμυρίων ευρώ πρέπει να μειωθεί σημαντικά. Αφενός, πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ εκ του ποσού αυτού πρέπει να θεωρηθούν ως αντιστοιχούντα σε *de minimis* ενισχύσεις οι οποίες δεν επηρεάζουν τον ανταγωνισμό. Αφετέρου, οι Έλληνες γεωργοί χρηματοδότησαν οι ίδιοι ένα μέρος αυτού του ποσού καταβάλλοντας εισφορές στο πλαίσιο του συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως του ΕΛΓΑ, οι οποίες, τα έτη 2008 και 2009, ανήλθαν σε τουλάχιστον 145 εκατομμύρια ευρώ.

Εφόσον, λοιπόν, ο χρηματοπιστωτικός αντίκτυπος των επίμαχων πληρωμών επί του ανταγωνισμού φαίνεται να είναι σημαντικά μικρότερος από εκείνον που θα είχε το ποσό επί του οποίου στηρίχθηκε η Επιτροπή, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ότι οι πληρωμές αυτές χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικώς προς αποζημίωση των Ελλήνων γεωργών οι οποίοι υπέστησαν απώλεια εισοδήματος και όχι προκειμένου να ευνοηθούν τεχνητώς οι παραγωγοί και οι εξαγωγές. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να τονισθεί ότι, δεδομένου ότι ο ελληνικός γεωργικός τομέας

¹ Απόφαση 2012/157/ΕΕ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις αντισταθμιστικές ενισχύσεις που καταβλήθηκαν από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) κατά τα έτη 2008 και 2009 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 7260] (ΕΕ 2012, L 78, σ. 21).

χαρακτηρίζεται από την κατά κύριο λόγο οικογενειακή γεωργία και τις μικρές εκμεταλλεύσεις, κάθε γεωργός έλαβε, κατά μέσο όρο, το ποσό των 500 ευρώ.

Ακολούθως, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διαπίστωσε ότι **υφίσταται επείγον**. Είναι, πράγματι, κοινώς γνωστό ότι η καταστολή της φοροδιαφυγής αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα για την Ελληνική Δημοκρατία υπό τις παρούσες οικονομικές περιστάσεις. Προς τούτο, η Ελληνική Δημοκρατία επιχειρεί ουσιαστική αναμόρφωση των φορολογικών υπηρεσιών με σκοπό τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Προς τούτο, η Ελληνική Δημοκρατία θεμιτώς προτίθεται να κατευθύνει, βραχυπροθέσμως και μεσοπροθέσμως, το ανθρώπινο δυναμικό της στην προσπάθεια οικοδομήσεως αποτελεσματικού φορολογικού μηχανισμού ικανού να επισημαίνει και να παρακολουθεί τη φοροαποφυγή και να καταστέλλει τη φοροδιαφυγή. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το να υποχρεωθούν οι ελληνικές φορολογικές αρχές να εκτελέσουν την προσβαλλόμενη απόφαση, η νομιμότητα της οποίας θα κριθεί οριστικώς με την ολοκλήρωση της διαδικασίας επί της προσφυγής και, ενδεχομένως, με την ολοκλήρωση της αναιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, θα μπορούσε, κατά πάσα πιθανότητα, να επηρεάσει, τουλάχιστον μερικώς, την προσπάθεια πατάξεως της φοροδιαφυγής.

Πράγματι, λαμβανομένης υπόψη της εξαιρετικά δυσχερούς οικονομικής καταστάσεως που αντιμετωπίζει η Ελλάδα, είναι εξαιρετικώς πιθανό σημαντικό ποσοστό από τους 800 000 δικαιούχους να αρνηθεί να καταβάλει εκουσίως τα ποσά που θα ζητηθούν, πράγμα που θα απαιτήσει τη μαζική παρέμβαση υπαλλήλων της φορολογικής διοικήσεως. Είναι προφανές ότι μια τέτοια μαζική αναγκαστική είσπραξη θα εμπόδιζε, σε σημαντικό βαθμό, τις φορολογικές υπηρεσίες να επικεντρωθούν στα πλέον επείγοντα καθήκοντά τους που είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και η είσπραξη ποσών που αντιστοιχούν σε διαφυγόντες φόρους, τα οποία είναι εκατό φορές υψηλότερα από τις επίμαχες πληρωμές.

Εξάλλου, είναι κοινώς γνωστό ότι το κοινωνικό κλίμα στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται σήμερα από τη μειωμένη εμπιστοσύνη έναντι των δημοσίων αρχών, τη γενικευμένη δυσαρέσκεια και το αίσθημα αδικίας. Ειδικότερα, αυξάνονται διαρκώς οι βίαιες διαδηλώσεις κατά των δρακόντειων μέτρων λιτότητας που έχουν λάβει οι ελληνικές αρχές. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο κίνδυνος ότι η άμεση ανάκτηση των επίμαχων πληρωμών σε ολόκληρο τον γεωργικό τομέα θα μπορούσε να προκαλέσει διαδηλώσεις που ενδεχομένως θα κατέληγαν σε βιαιότητες δεν είναι ούτε υποθετικός ούτε θεωρητικός ούτε αβέβαιος. Είναι προφανές ότι η διατάραξη της δημοσίας τάξεως από τέτοιου είδους διαδηλώσεις και από τα έκτροπα στα οποία αυτές θα μπορούσαν να οδηγήσουν, όπως δείχνουν τα πρόσφατα δραματικά γεγονότα, θα συνιστούσαν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία την οποία θεμιτώς μπορεί να επικαλεστεί η Ελληνική Δημοκρατία.

Συνεπώς, σταθμίζοντας τα διακυβευόμενα συμφέροντα, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμησε ότι, υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις που χαρακτηρίζουν σήμερα την οικονομική και κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα, πρέπει να αναγνωριστεί η προτεραιότητα των συμφερόντων που επικαλείται η Ελληνική Δημοκρατία και τα οποία συνίστανται, αφενός, στη διασφάλιση της κοινωνικής γαλήνης και την αποτροπή κοινωνικών ταραχών και, αφετέρου, στη δυνατότητα συγκεντρώσεως του δυναμικού των φορολογικών της υπηρεσιών στο έργο που αυτή κρίνει ως πρωταρχικής σημασίας για τη χώρα.

Κατά συνέπεια, αποφασίστηκε η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής μέχρι να εκδώσει το Γενικό Δικαστήριο την απόφασή του επί της προσφυγής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Γενικό Δικαστήριο θα εκδώσει αργότερα την οριστική του απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως αυτής. Η διάταξη περί προσωρινών μέτρων δεν προδικάζει την έκβαση της κύριας δίκης. Κατά της αποφάσεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Προέδρου του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της διατάξεως δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

www.curia.europa.eu